

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист щодо подання фінансової звітності до уточнюючої податкової декларації з податку на прибуток підприємств та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє таке.

Відповідно до п. 44.2 ст. 44 Кодексу для об'єкта оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку та фінансової звітності щодо доходів, витрат та фінансового результату до оподаткування.

Згідно з п. 46.2 ст. 46 Кодексу платник податку на прибуток подає разом з відповідною податковою декларацією квартальну або річну фінансову звітність у порядку, передбаченому для подання податкової декларації з урахуванням вимог ст. 137 Кодексу.

Фінансова звітність, що складається та подається відповідно до п. 46.2 ст. 46 Кодексу платниками податку на прибуток є додатком до податкової декларації з податку на прибуток підприємств та її невід'ємною частиною.

Згідно з п. 48.3 ст. 48 Кодексу податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, зокрема інформацію про додатки, що додаються до податкової декларації та є її невід'ємною частиною.

Форму Податкової декларації з податку на прибуток підприємств затверджено наказом Міністерством фінансів України від 20.10.2015 № 897 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 28.04.2017 № 467) (далі – Декларація).

Фінансова звітність подається як додаток ФЗ до Декларації. При цьому, у таблиці «Наявність додатків» проставляється позначка «+». Відомості про форми фінансової звітності, які одночасно подаються з Декларацією, відображаються у відповідній таблиці Декларації.

Порядок виправлення платником податку самостійно виявлених помилок, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації, визначено нормами ст. 50 Кодексу.

Відповідно до п. 50.1 ст. 50 Кодексу у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 Кодексу) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації, він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

У разі виправлення помилок в уточнюючій Декларації платник податку може не подавати фінансову звітність повторно за умови, що показники фінансової звітності, що була подана з Декларацією за відповідні звітні періоди, не підлягають виправленню.

При цьому, платники мають право скористатися нормами п. 46.4 ст. 46 Кодексу щодо подання доповнення до податкової декларації, яке може бути складено за довільною формою та буде використано контролюючим органом при аналізі показників такої декларації. У такому разі платник зазначає про цей факт у спеціально відведеному місці податкової декларації.

У разі виявлення помилок у фінансовій звітності, яка є додатком ФЗ до Декларації, платник податків повинен подати разом з уточнюючою Декларацією виправлену фінансову звітність. При поданні уточнюючої Декларації у таблиці «Наявність додатків» проставляється позначка про подання додатка ФЗ до Декларації та зазначаються відомості про форми фінансової звітності, які були подані (подаються) до органу ДФС.

Крім цього, згідно з п. 2 Порядку подання фінансової звітності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2000 № 419, підприємства можуть подавати уточнену фінансову звітність на заміну раніше поданої фінансової звітності за результатами проведення аудиторської перевірки з метою виправлення самостійно виявлених помилок або з інших причин. Подання та оприлюднення уточненої фінансової звітності здійснюються у такому самому порядку, як і фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності, що уточнюються.

Відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.
